

31

אֶמֹר Emor

Leviticus 21:1-24:23

21

- 1 ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם
לנפש לא־יטמא בעמיו:
1 said to Moses: Speak to the priests, the sons of Aaron, and say to them: None shall defile himself for any [dead] person among his kin,
- 2 כי אם־לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבגו ולבתו ולאחיו:
2 except for the relatives that are closest to him: his mother, his father, his son, his daughter, and his brother;
- 3 ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא־היתה לאיש לה יטמא:
3 also for a virgin sister, close to him because she has not become someone's [wife], for her he may defile himself.
- 4 לא יטמא בעל בעמיו להחלו:
4 But he shall not defile himself as a kinsman by marriage, (as a kinsman by marriage Lit. "as a husband among his kin"; meaning uncertain.) and so profane himself.
- 5 לא־יִקְרְחוּ] יִקְרַחַה (קִרְחָה בְּרֹאשׁם וּפָאָת זָקָנָם לֹא יִגְלְחוּ וּבִבְשָׁרָם
לֹא יִשְׁרְטוּ שְׂרָטָתָם:
5 They shall not shave smooth any part of their heads, or cut the side-growth of their beards, or make gashes in their flesh.
- 6 קְדוּשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יַחֲלֹו שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה
לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִם וְהֵיוּ קֹדֶשׁ:
6 They shall be holy to their God and not profane the name of their God; for they offer יהוה's offerings by fire, the food of their God, and so must be holy.
- 7 אִשָּׁה זִנָּה וְחָלָלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ
כִּי־קֹדֶשׁ הוּא לֵאלֹהֵיוּ:
7 They shall not take [into their household as their wife] a woman defiled by harlotry, nor shall they take one divorced from her husband. For they are holy to their God
- 8 וְקֹדְשָׁתוֹ כִּי־אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מִקְרִיב קֹדֶשׁ יִהְיֶה־לְךָ כִּי קֹדֶשׁ
אֲנִי יְהוָה מְקַדְשְׁכֶם:
8 and you must treat them as holy, since they offer the food of your God; they shall be holy to you, for I יהוה who sanctify you am holy.
- 9 וּבַת אִישׁ כַּהֵן כִּי תַחֲלֵל לְזִנוּת אֶת־אִבִּיהָ הִיא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ תִּשְׂרָף:
9 When the daughter of a priest defiles herself through harlotry, it is her father whom she defiles; she shall be put to the fire.
- 10 וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֲחָיו אֲשֶׁר־יִוָּצֵק עַל־רֹאשׁוֹ | שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא
אֶת־יָדוֹ לִלְבָּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרֹעַ וּבִגְדָיו לֹא יִפְרֹם:
10 The priest who is exalted above his fellows, on whose head the anointing oil has been poured and who has been ordained to wear the vestments, shall not bare his head (bare his head See note at 10.6.) or rend his vestments.
- 11 וְעַל כָּל־נִפְשֹׁת מֵת לֹא יֵבֵא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא:
11 He shall not go in where there is any dead body; he shall not defile himself even for his father or mother.
- 12 וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יַחֲלֵל אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהָיו כִּי נִזְר שֶׁמֶן
מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה:
12 He shall not go outside the sanctuary and profane the sanctuary of his God, for upon him is the distinction of the anointing oil of his God, Mine יהוה's.

- וְהָיָה אִשָּׁה בְּבִתּוּלָהּ יִקַּח: 13 He may take [into his household as his wife] only a woman who is a virgin.
- אֶלְמִנָּה וְגִרוּשָׁה וְנִחְלָלָה זֹלָה אֶת־אִלָּהּ לֹא יִקַּח כִּי אִם־בְּתוּלָהּ מֵעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה: 14 A widow, or a divorced woman, or one who is degraded by harlotry—such he may not take. Only a virgin of his own kin may he take as his wife—
- וְלֹא־יִחַלֵּל זֶרְעוֹ בְּעַמּוֹ כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ: 15 that he may not profane his offspring among his kin, for I הוֹדִי have sanctified him.
- וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 16 וַיְדַבֵּר יְהוָה spoke further to Moses:
- דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרְעֲךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרֹב לְהַקְרִיב לַחֶם אֱלֹהֵינוּ: 17 Speak to Aaron and say: No man of your offspring throughout the ages who has a defect shall be qualified to offer the food of his God.
- כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרֹב אִישׁ עֵוֹל אֹר פֶּסֶח אֹר חֲרָם אֹר שְׂרָע: 18 No one at all who has a defect shall be qualified: no man who is blind, or lame, or has a limb too short or too long; (has a limb too short or too long Or “mutilated or has a limb too long.”)
- אֹר אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ שִׁבְר רֶגֶל אֹר שִׁבְר יָד: 19 no man who has a broken leg or a broken arm;
- אֹר גִּבְעָן אֹר־לֵק אֹר תְּבַלֵּל בְּעֵינָיו אֹר גֶּרֶב אֹר יִלְפֶּת אֹר מְרוּחַ אֲשָׁר: 20 or who is a hunchback, or a dwarf, or who has a growth in his eye, or who has a boil-scar, or scurvy, or crushed testes.
- כִּלְאִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יֵגֶשׁ לְהַקְרִיב אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה מוֹם בּוֹ אֶת לַחֶם אֱלֹהֵינוּ לֹא יֵגֶשׁ לְהַקְרִיב: 21 No man among the offspring of Aaron the priest who has a defect shall be qualified to offer יהוה's offering by fire; having a defect, he shall not be qualified to offer the food of his God.
- לַחֶם אֱלֹהֵינוּ מִקְדָּשֵׁי הַקֹּדֶשִׁים וּמִן־הַקֹּדֶשִׁים יֵאָכֵל: 22 He may eat of the food of his God, of the most holy as well as of the holy;
- אֲךָ אֶל־הַפְּרֻכָּת לֹא יָבֹא וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יֵגֶשׁ כִּי־מוֹם בּוֹ וְלֹא יִחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשֵׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם: 23 but he shall not enter behind the curtain or come near the altar, for he has a defect. He shall not profane these places sacred to Me, for I הוֹדִי have sanctified them.
- וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 24 Thus Moses spoke to Aaron and his sons and to all the Israelites.

22

- וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה spoke to Moses, saying:
- דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְיִנְזְרוּ מִקְדָּשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת־שְׁמִי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר הֵם מְקַדְּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה: 2 Instruct Aaron and his sons to be scrupulous about the sacred donations that the Israelite people consecrate to Me, lest they profane My holy name, Mine, הוֹדִי's.
- אָמַר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל־אִישׁ | אֲשֶׁר־יִקְרֹב מִכָּל־זֶרְעֲכֶם אֶל־הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטָמְאוּ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָהִוא מִלִּפְנֵי אֲנִי יְהוָה: 3 Say to them: Throughout the ages, if any man among your offspring, while in a state of impurity, partakes of any sacred donation that the Israelite people may consecrate to הוֹדִי, that person shall be cut off from before Me: I am הוֹדִי.

- אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זָב בִּקְדָּשִׁים לֹא יֵאָכֵל עַד
אֲשֶׁר יִטְהַר וְהִנָּלַע בְּכָל־טִמְאָה־נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־תִּצָּא מִמֶּנּוּ
שִׁכְבַּת־זָרָע:
- 4 No man of Aaron's offspring who has an eruption or a discharge (an eruption or a discharge See chapters 13 and 15, respectively.) shall eat of the sacred donations until he is pure. If one touches anything made impure by a corpse, or if a man has an emission of semen, (semen See note at 15.16.)
- אוֹ־אִישׁ אֲשֶׁר יִזַּע בְּכָל־שֹׁרֶץ אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ אוֹ בְּאֶדָם אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ
לְכָל טִמְאָתוֹ:
- 5 or if a man touches any swarming thing by which he is made impure or any human being by whom he is made impure—whatever his impurity—
- נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע־בָּהּ וְטִמְאָה עַד־הָעֶרֶב וְלֹא יֵאָכֵל מִן־הַקְּדָּשִׁים כִּי
אִם־רָחַץ בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם:
- 6 the person who touches such shall be impure until evening and shall not eat of the sacred donations unless he has washed his body in water.
- וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהַר וְאַחֲרָיִם יֵאָכֵל מִן־הַקְּדָּשִׁים כִּי לַחֲמֹהּ הוּא:
- 7 As soon as the sun sets, he shall be pure; and afterward he may eat of the sacred donations, for they are his food.
- נִבְלָה וְטִרְפָּה לֹא יֵאָכֵל לְטִמְאָה־בָּהּ אֲנִי יְהוָה:
- 8 He shall not eat anything that died or was torn by beasts, thereby becoming impure: I am יהוה.
- וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמְרָתִי וְלֹא־יִשְׁאוּ עָלָיו חֲטָא וּמָתוּ בּוֹ כִּי יַחֲלִלְהוּ
אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם:
- 9 They shall keep My charge, lest they incur guilt thereby and die for it, having committed profanation: I יהוה consecrate them.
- וְכָל־זָר וְלֹא־יֵאָכֵל קֹדֶשׁ תּוֹשֵׁב כְּהֵן וְשֹׂכִיר לֹא־יֵאָכֵל קֹדֶשׁ:
- 10 No lay person shall eat of the sacred donations. No bound or hired laborer of a priest shall eat of the sacred donations;
- וְכֹהֵן כִּי־יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן כִּסְפוֹ הוּא יֵאָכֵל בּוֹ וְיֵלִיד בֵּיתוֹ הֵם
יֵאָכְלוּ בְּלַחֲמֹהּ:
- 11 but a person who is a priest's property by purchase may eat of them; and those that are born into his household may eat of his food.
- וּבִת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִוא בְּתֵרוּמַת הַקְּדָּשִׁים לֹא תֵאָכֵל:
- 12 If a priest's daughter becomes a layman's [wife], she may not eat of the sacred gifts;
- וּבִת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וְשִׁבָּה אֶל־בֵּית
אָבִיהָ כְּנַעוּלֶיהָ מִלְּחָם אָבִיהָ תֵּאָכֵל וְכָל־זָר לֹא־יֵאָכֵל בּוֹ:
- 13 but if the priest's daughter is widowed or divorced and without offspring, and is back in her father's house as in her youth, she may eat of her father's food. No lay person may eat of it:
- וְאִישׁ כִּי־יֵאָכֵל קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָה וְיִסַּף תַּמְשִׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן
אֶת־הַקֹּדֶשׁ:
- 14 but if any such party eats of a sacred donation unwittingly, the priest shall be paid for the sacred donation, adding one-fifth of its value.
- וְלֹא יַחֲלִלוּ אֶת־קְדָּשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר־יְרִימוּ לַיהוָה:
- 15 But [the priests] must not allow the Israelites to profane the sacred donations that they set aside for יהוה,
- וְהִשְׂיִאוּ אוֹתָם עֲנֹן אֲשֶׁמָּה בְּאֶכְלָם אֶת־קְדָּשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה
מְקַדְּשָׁם:
- 16 or to incur guilt requiring a penalty payment, by eating such sacred donations: for it is I יהוה who make them sacred.
- וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 17 יהוה spoke to Moses, saying:

- 18 Speak to Aaron and his sons, and to all the Israelite people, and say to them: When any person of the house of Israel or of the strangers in Israel presents a burnt offering as the offering for any of the votive or any of the freewill offerings that they offer to יהוה, it must, to be acceptable in your favor, be a male without blemish, from cattle or sheep or goats.
- 19 You shall not offer any that has a defect, for it will not be accepted in your favor.
- 20 And when any party offers, from the herd or the flock, a sacrifice of well-being to יהוה for an explicit (explicit Or “unspecified” or “extraordinary”; meaning of Heb. lephalle uncertain.) vow or as a freewill offering, it must, to be acceptable, be without blemish; there must be no defect in it.
- 21 Anything blind, or injured, or maimed, or with a wen, boil-scar, or scurvy—such you shall not offer to יהוה; you shall not put any of them on the altar as offerings by fire to יהוה.
- 22 You may, however, present as a freewill offering an ox or a sheep with a limb extended or contracted; but it will not be accepted for a vow.
- 23 You shall not offer to יהוה anything [with its testes] bruised or crushed or torn or cut. You shall have no such practices (practices I.e., mutilations.) in your own land,
- 24 nor shall you accept such [animals] from a foreigner for offering as food for your God, for they are mutilated, they have a defect; they shall not be accepted in your favor.
- 25 וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- 26 When an ox or a sheep or a goat is born, it shall stay seven days with its mother, and from the eighth day on it shall be acceptable as an offering by fire to יהוה.
- 27 However, no animal from the herd or from the flock shall be slaughtered on the same day with its young.
- 28 When you sacrifice a thanksgiving offering to יהוה, sacrifice it so that it may be acceptable in your favor.
- 29 It shall be eaten on the same day; you shall not leave any of it until morning: I am יהוה.
- וידבר יהוה אל־בני ישראל ואליהם ואמר: איש מבית ישראל ומן־הגר בִּישְׂרָאֵל אשר יקריב קרבנו לכל־נדריהם ולכל־נדבותם אשר־יקריבו ליהוה לעלה: לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים:
- כל אשר־כו מום לא תקריבו כי־לא לרצון יהיה לכם:
- ואיש כי־יקריב זבח־שלמים ליהוה לפלא־נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל־מום לא יהיה־בו:
- עורת או שבור או־חרוץ או־יבלת או גרב או ילפת לא־תקריבו אלה ליהוה ואשה לא־תתנו מהם על־המזבח ליהוה:
- ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולגדר לא ירצה:
- ומעור וכתות ונתיק וכלות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו:
- ומיד בִּגְנֹךְ לא תקריבו את־לחם אלהיכם מכל־אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם:
- וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- שור או־כשב או־עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני וחלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה:
- ושור או־שה אתו ואת־בנו לא תשחטו ביום אחד:
- וכי־תזבחון זבח־תודה ליהוה לרצונכם תזבחון:
- ביום ההוא יאכל לא־תותירו ממנו עד־בקר אני יהוה:

- 31 You shall faithfully observe My commandments: I am הוהי.
- 32 You shall not profane My holy name, that I may be sanctified in the midst of the Israelite people—I הוהי who sanctify you,
- 33 I who brought you out of the land of Egypt to be your God, I הוהי.

23

- 1 וידבר הוהי אל־משה לאמר:
- 2 Speak to the Israelite people and say to them: These are My fixed times, the fixed times of הוהי, which you shall proclaim as sacred occasions.
- 3 On six days work may be done, but on the seventh day there shall be a sabbath of complete rest, a sacred occasion. You shall do no work; it shall be a sabbath of הוהי throughout your settlements.
- 4 These are the set times of הוהי, the sacred occasions, which you shall celebrate each at its appointed time:
- 5 In the first month, on the fourteenth day of the month, at twilight, there shall be a passover offering to הוהי,
- 6 and on the fifteenth day of that month הוהי's Feast of Unleavened Bread. You shall eat unleavened bread for seven days.
- 7 On the first day you shall celebrate a sacred occasion: you shall not work at your occupations.
- 8 Seven days you shall make offerings by fire to הוהי. The seventh day shall be a sacred occasion: you shall not work at your occupations.
- 9 וידבר הוהי אל־משה לאמר:
- 10 Speak to the Israelite people and say to them: When you enter the land that I am giving to you and you reap its harvest, you shall bring the first sheaf of your harvest to the priest.
- 11 He shall elevate the sheaf before הוהי for acceptance in your behalf; the priest shall elevate it on the day after the sabbath.
- 12 On the day that you elevate the sheaf, you shall offer as a burnt offering to הוהי a lamb of the first year without blemish.
- וידבר הוהי אל־משה לאמר:
- ידבר אל־בני ישראל ואמרת אל־הם מועדי יהוה אשר־תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי:
- ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא־קדש כל־מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם:
- אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר־תקראו אתם במועדם:
- בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה:
- ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבועת ימים מצות תאכלו:
- ביום הראשון מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבודה לא תעשו:
- והקרבתם אשה ליהוה שבועת ימים ביום השביעי מקרא־קדש כל־מלאכת עבודה לא תעשו:
- וידבר הוהי אל־משה לאמר:
- ידבר אל־בני ישראל ואמרת אל־הם כי־תבאו אליהארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את־קצירה והבאתם את־עמר ראשית קצירכם אליהכהן:
- והניף את־העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן:
- ועשיתם ביום הניפכם את־העמר כבש תמים בושנתו לעלה ליהוה:

- 13 The meal offering with it shall be two-tenths of a measure of choice flour with oil mixed in, an offering by fire of pleasing odor to יהוה; and the libation with it shall be of wine, a quarter of a hin.
- 14 Until that very day, until you have brought the offering of your God, you shall eat no bread or parched grain or fresh ears; (bread or parched grain or fresh ears That is, of the new crop.) it is a law for all time throughout the ages in all your settlements.
- 15 And from the day on which you bring the sheaf of elevation offering—the day after the sabbath—you shall count off seven weeks. They must be complete:
- 16 you must count until the day after the seventh week—fifty days; then you shall bring an offering of new grain to יהוה.
- 17 You shall bring from your settlements two loaves of bread as an elevation offering; each shall be made of two-tenths of a measure of choice flour, baked after leavening, as first fruits to יהוה.
- 18 With the bread you shall present, as burnt offerings to יהוה, seven yearling lambs without blemish, one bull of the herd, and two rams, with their meal offerings and libations, an offering by fire of pleasing odor to יהוה.
- 19 You shall also offer one he-goat as a sin offering and two yearling lambs as a sacrifice of well-being.
- 20 The priest shall elevate these—the two lambs (—the two lambs— Force of Heb. construction uncertain.) —together with the bread of first fruits as an elevation offering before יהוה; they shall be holy to יהוה, for the priest.
- 21 On that same day you shall hold a celebration; it shall be a sacred occasion for you; you shall not work at your occupations. This is a law for all time in all your settlements, throughout the ages.
- 22 And when you reap the harvest of your land, you shall not reap all the way to the edges of your field, or gather the gleanings of your harvest; you shall leave them for the poor and the stranger: I יהוה am your God.
- 23 וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- ומנחתו שני עשרונים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין:
- ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד־עצם היום הזה עד הביאכם את־קרבן אלהיכם חקת עולם לדורתיכם בכל משבתיכם:
- וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את־עמר התנופה שבע שבטות תמימת תהינה:
- עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה:
- ממושבתיכם תביאו | לחם תנופה שתיים שני עשרונים סלת תהינה תמץ תאפינה בכורים ליהוה:
- והקרבתם עליהם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן־בקר אחד ואילים שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח־ניחח ליהוה:
- ועשיתם שעיר־עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לגבח שלמים:
- והגיה הכהן | אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על־שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן:
- וקראתם בעצם | היום הזה מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל־מושבתיכם לדורתיכם:
- ובקצרכם את־קציר ארצכם לא־תכלה פאת שדה בקצור ולקט קציר לא תלקט לעני ולגל תעזב אתם אני יהוה אלהיכם:

- 24 Speak to the Israelite people thus: In the seventh month, on the first day of the month, you shall observe complete rest, a sacred occasion commemorated with loud blasts.
- 25 You shall not work at your occupations; and you shall bring an offering by fire to יהוה.
- 26 וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- 27 Mark, the tenth day of this seventh month is the Day of Atonement. It shall be a sacred occasion for you: you shall practice self-denial, and you shall bring an offering by fire to יהוה;
- 28 you shall do no work throughout that day. For it is a Day of Atonement, on which expiation is made on your behalf before your God יהוה.
- 29 Indeed, any person who does not practice self-denial throughout that day shall be cut off from kin;
- 30 and whoever does any work throughout that day, I will cause that person to perish from among the people.
- 31 Do no work whatever; it is a law for all time, throughout the ages in all your settlements.
- 32 It shall be a sabbath of complete rest for you, and you shall practice self-denial; on the ninth day of the month at evening, from evening to evening, you shall observe this your sabbath.
- 33 וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- 34 Say to the Israelite people: On the fifteenth day of this seventh month there shall be the Feast of Booths (Booths Others “Tabernacles.”) to יהוה, [to last] seven days.
- 35 The first day shall be a sacred occasion: you shall not work at your occupations;
- 36 seven days you shall bring offerings by fire to יהוה. On the eighth day you shall observe a sacred occasion and bring an offering by fire to יהוה; it is a solemn gathering: (solemn gathering Precise meaning of Heb. ‘aereth uncertain. Cf. Num. 29.35; Deut. 16.8.) you shall not work at your occupations.
- 37 Those are the set times of יהוה that you shall celebrate as sacred occasions, bringing offerings by fire to יהוה —burnt offerings, meal offerings, sacrifices, and libations, on each day what is proper to it—
- ידבר אל־בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא־קדש:
- כל־מלאכת עבודה לא תעשו והקרבנותם אשה ליהוה:
- וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא־קדש יהיה לכם וענייתם את־נפשותיכם והקרבנותם אשה ליהוה:
- וכל־מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם:
- כי כל־הנפש אשר לא־תעלה בעצם היום הזה ונקרטה מעמיה:
- וכל־הנפש אשר תעשה כל־מלאכה בעצם היום הזה והאבודתי את־הנפש ההוא מקרב עמה:
- כל־מלאכה לא תעשו חקת עולם לדורותיכם בכל משבתיכם:
- שבת שבתון הוא לכם וענייתם את־נפשותיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד־לערב תשבתו שבתכם:
- ידבר יהוה אל־משה לאמר:
- ידבר אל־בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבועת ימים ליהוה:
- ביום הראשון מקרא־קדש כל־מלאכת עבודה לא תעשו:
- שבועת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא־קדש יהיה לכם והקרבנותם אשה ליהוה עצרת הוא כל־מלאכת עבודה לא תעשו:
- אלה מועדי יהוה אשר־תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר־יום ביומו:

- 38 apart from the sabbaths of יהוה, and apart from your gifts and from all your votive offerings and from all your freewill offerings that you give to יהוה.
- 39 Mark, on the fifteenth day of the seventh month, when you have gathered in the yield of your land, you shall observe the festival of יהוה [to last] seven days: a complete rest on the first day, and a complete rest on the eighth day.
- 40 On the first day you shall take the product of hadar (hadar Others “goodly”; exact meaning of Heb. hadar uncertain. Traditionally the product is understood as “citron.”) trees, branches of palm trees, boughs of leafy (leafy Meaning of Heb. ‘aboth uncertain.) trees, and willows of the brook, and you shall rejoice before your God יהוה seven days.
- 41 You shall observe it as a festival of יהוה for seven days in the year; you shall observe it in the seventh month as a law for all time, throughout the ages.
- 42 You shall live in booths seven days; all citizens in Israel shall live in booths,
- 43 in order that future generations may know that I made the Israelite people live in booths when I brought them out of the land of Egypt—I, your God יהוה.
- 44 So Moses declared to the Israelites the set times of יהוה.
- מִלֵּבֶד שַׁבָּתֹת יְהוָה וּמִלֵּבֶד מִתְּנוּחֵיכֶם וּמִלֵּבֶד כָּל־נִדְרֵיכֶם וּמִלֵּבֶד כָּל־נִדְבָתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה:
- אֲךָ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תִּחְגְּזוּ אֶת־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבְּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבְּתוֹן:
- וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ־עָבֹת וְעֵרְבֵי־נַחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:
- וְחִגַּגְתֶּם אוֹתוֹ חֹג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תִחְגְּזוּ אוֹתוֹ:
- בַּסֵּכֶת תִּשְׁכְּבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֻזָּרוֹחַ בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁכְּבוּ בַסֵּכֶת:
- לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֵּכֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
- וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מִצְוֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

24

- 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 2 צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת כְּתִית לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:
- 3 מִחוּץ לַפְּרִיֶּכֶת הָעֹלֹת בְּאֹהֶל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ אוֹתוֹ אֶהְיֶה מַעֲרֹב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם:
- 4 עַל הַמִּנְרָה הַטְּהֵלָה יַעֲרֹךְ אֶת־הַנִּרֹּת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד:
- 5 וּלְקַחְתָּ סֹלֶת וְאָפִיתָ אוֹתָהּ שְׁתֵּים עָשָׂר חֲלוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרִים יִהְיֶה הַחֶלֶה הָאֶחָד:
- 1 יהוה spoke to Moses, saying:
- 2 Command the Israelite people to bring you clear oil of beaten olives for lighting, for kindling lamps regularly.
- 3 Aaron shall set them up in the Tent of Meeting outside the curtain of the Pact [to burn] from evening to morning before יהוה regularly; it is a law for all time throughout the ages.
- 4 He shall set up the lamps on the pure (pure See note at Exod. 31.8.) lampstand before יהוה [to burn] regularly.
- 5 You shall take choice flour and bake of it twelve loaves, two-tenths of a measure for each loaf.

- ושמתן אותם שתיים מערכות שש המערכת על השלחן הטהור לפני יהוה:
- ונתת עליהם מערכת לבנה וכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה:
- ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם:
- והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם:
- ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי:
- ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן:
- ויניחם במשמר לפרש להם על פי יהוה:
- וידבר יהוה אל משה לאמר:
- הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה:
- ואלי בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו:
- ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגור כאזל בנקבר שם יומת:
- ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת:
- ומכה נפש בהמה ישלמה נפש תחת נפש:
- ואיש כי ייתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו:
- 6 Place them on the pure (pure See note at Exod. 31.8.) table before יהוה in two rows, six to a row.
- 7 With each row you shall place pure frankincense, which is to be a token offering (token offering See Lev. 2.2.) for the bread, as an offering by fire to יהוה.
- 8 He shall arrange them before יהוה regularly every sabbath day—it is a commitment for all time on the part of the Israelites.
- 9 They shall belong to Aaron and his sons, who shall eat them in the sacred precinct; for they are his as most holy things from יהוה's offerings by fire, a due for all time.
- 10 There came out among the Israelites a man whose mother was Israelite and whose father was Egyptian. And a fight broke out in the camp between that half-Israelite (half-Israelite Lit. "the son of an Israelite woman.") and a certain Israelite.
- 11 The son of the Israelite woman pronounced the Name in blasphemy, and he was brought to Moses—now his mother's name was Shelomith daughter of Dibri of the tribe of Dan—
- 12 and he was placed in custody, until the decision of יהוה should be made clear to them.
- 13 And יהוה spoke to Moses, saying:
- 14 Take the blasphemer outside the camp; and let all who were within hearing lay their hands upon his head, and let the community leadership (community leadership See note at 8.3.) stone him.
- 15 And to the Israelite people speak thus: Anyone who blasphemes God shall bear the guilt;
- 16 and one who also pronounces the name יהוה shall be put to death. The community leadership (community leadership See note at 8.3.) shall stone that person; stranger or citizen—having thus pronounced the Name—shall be put to death.
- 17 If any party kills any human being, that person shall be put to death.
- 18 One who kills a beast shall make restitution for it: life for life.
- 19 If any party maims another [person]: what was done shall be done in return—

- 20 שֶׁבֶר תִּחַת שֶׁבֶר עֵין תִּחַת עֵין שֶׁן תִּחַת שֶׁן כְּאֶשֶׁר יִתֶּן מוֹם בְּאִלֶּם כִּן יִתֶּן בּוֹ: fracture for fracture, eye for eye, tooth for tooth. The injury inflicted on a human being shall be inflicted in return.
- 21 וּמִכָּה בְּהֵמָה יִשְׁלֹמָנָה וּמִכָּה אָדָם יוּמָת: One who kills a beast shall make restitution for it; but one who kills a human being shall be put to death.
- 22 מִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כִּנֹּר כְּאֶזְרוֹחַ יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: You shall have one standard for stranger and citizen alike: for I הוהי am your God.
- 23 וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת־הַמְּקַלִּל אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אוֹתוֹ אֲבָן וּבִנְי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: Moses spoke thus to the Israelites. And they took the blasphemer outside the camp and pelted him with stones. The Israelites did as הוהי had commanded Moses.